

Edinajset chasa predi obed e. Sybraniето prodylzhava i njama nikakvi izgledi da zavyrshi skoro. Sedja i chakam da vidja kakvo shte napravi starshijat referent po obshti vyprosi N. N. Kolko li oshte shte izdyrzhi? Po moja precenka sega mu e krajno vreme da izleze navyn... Imam pravo! Priveden kato zritel v kino, kojto ne iska da prekysne snopa svetlina, strujasht ot kabinata, N. N. pregyrben se izmykva ot zalata. No za nego edinstvenijat film e onzi v glavata mu. Oshte otdavna sym zabeljazal, che kym edinajset stava nespokoen. Otvarja i zatvarja chekmedzhetata na bjuroto si, nervozno pokashljukva, razhozhda se napred-nazad ili grymoglasno se prozjava. Posle zapochva da se obazhda po telefona, javno bez kakvato i da e neobhodimost. Sledva monolog za tova, che tozi den nikoj ne e tam, kydeto trjabva da byde – na rabotnoto si mjasto – i che ne stigalo tova, deto tolkova malko rabotim, ami se prysnali bili horata, nakydeto im ochi vidjat!

- Eto – govori toj, – nikogo ne mozhesh da otkriesh! Prystite me zaboljaha da vyrtja telefona. Shte trjabva sam da otida TAM za onezi materiali...

Sled kato si oblicha paltoto, se izmykva na prysti ot kancelarijata i vinagi po edna i syshta traektorija obikalja blizkite bjufeti i kafeneta. Ne kazva kakvo iska, shtom vleze – vednyzh, kogato go prosledih tajno, se uverih v tova; poznavat go vsichki barmani v rajona okolo ZUKID. Dostatychno e samo da se oblakyti na bara i te mylchalivo mu sipvat rakija, kakto sestrite ne pitat diabeticite, svoi dylgogodishni pacienti kakva inzhekcija da im udarjat, a vednaga, shtom se mernat pred ochite im, vzimat sprincovkata s insulin. Barmanite, naprimen, znajat, che N. N. ne pie nito za udovolstvie, nito ot slobodija, nito ot myka; toj prosto idva za vsekidnevnoto si lekarstvo, ot koeto, ako go lishat, bi umrjal. Pri tova, toj predvaritelno si e prigotvil

točno pari za predobednata si terapija. Razpredeleni sa v pet dzhoba. Pyrvata rakija plashta s drebni ot dzhobcheto na paltoto; poslednata – ot zadnija dzhob na pantalona. Dokato pie, ne razgovarja s nikogo i ne priema da byde cherpen ot nikogo. Ostavja parite na bara i se izmykva tiho, syshto taka vglyben v mislite si, kakto i na vlizane.

V kancelarijata se vryshta točno sled edin chas shtastливо zamajan, s leko zacherveno lice, s usmivka na dete, hvanato v neshto nepozvoleno. Sedi zad bjuroto si do kraja na rabotnoto vreme, klimajki s glava napred-nazad kato mechkite ot kletkata v zooparka. Pogledyt mu se ree prez nas, bez da vizhda neshto. Koj znae nakyde se e zapiljal!

No prez poslednite godini na N. N. ne mu e dostatychna obiknovenata doza piene, za da izpadne v klimashta nirvana. Kolkoto poveche godini minavat, tolkova po-kratki sa uvodite mu predi izlizane, a otsystvijata mu ot rabota – po-dylgi. Segaveche bjaga ot kancelarijata v devet, a chesto se sluchva da pristigne pijan oshte v sedem sutrinta! Privichnoto mylchanie i kljumane s glava vse po-chesto se smenjat ot shum i bjas. Sled kato si e myrmoril izvestno vreme pod nosa, nashijat TAEN PIJANICA zapochva da kreshti iz koridorite i nahyltva v chuzhdi kancelarii. Obiknoveno nalita na shefove. Presreshta gi na asansjora ili stylbishteto, hvashta gi za reverite, obizhda, obvinjava v krazhbi, licemerie, bjurokratizym, bezskrupulnost... Pristypite na ludost u nego se reduvat s pokajanie i ljubov kym choveshkija rod; togava gi pregryshata i celuva, dyrpa za rykavite, plache ili gi kani da izpijat po edna.

"Otkachen!" – kazvat togava ostanalite sluzhiteli za nego, izpitvajki tajno zloradstvo, che postavja v neprijatno polozhenie Rykovodstvoto na vedomstvoto. U nas syshtestvuva vkoreneno poverie, che pijanicite sa kato chadata bozhii – jurodivite, i che e grjah da bydat nakazvani ili grubo da im se vyzprotivjavame. Ne

biva da gi budim ot dylbokija im unes, v kojto ni gledat s okokoreni ochi. V syhtoto vreme N. N. verojatno kazva v svoje naludnichavi migove na tezi hora istinata, ot kojato te, vypreki vlastta, s kojato razpolagat, se bojat kato ot ogn. Edinstveno po tozi nachin moga da si objasnja tova, che oshte ne sa go nastanili v njakoja klinika ili prezhdvremenno pensionirali po bolest.

Shtom poeme v obichajnija si nakazatelen pohod iz koridorite, vsichki onezi, chijato syvest ne e chista, se zakljuchvat v staite si. Togava nie, naj-blizkite mu kolegi, iztichvame v koridora i se opitvame, vypreki syprotivata, da go nakarame da mlykne i da go vmyknem njakak si v nashata kancelarija. Ponjakoga dori i trima choveka sa slabi da se preborjat s ludostta, kojato go obzema. Boim se za nego, no izobshto ne mozhem da mu pomognem.

Ako sluchajno me njama, tyrsjat me pod dyrvo i kamyk da go usmirja, tyj kato az edinstven znam nachin za tova. Dokato toj pee s drezgav glas ili dyrzhi eretichni rechi, zapochvam nezžno da go pochesvam po tila kato kuche. Samo za njakolko miga ochite mu se zatvarjat, a glavata mu pada na masata kato glava na kyrmake. Potyva v dylbok syn. Togava go hvashtame za krakata i rycete i go zavlichame do vgradenija shkaf. Polagame tromavoto mu tjalo vyrhu mekata postelja ot kupishta minalogodishna korespondencija, stari smetki i papki i toj spi do kraja na rabotnoto vreme, pokrit s mushama.

Njakolko pyti zabravihme da go izvadim ot shkafa, ta prosa njakolko vazhni, sydbonosni sybranija.

Kolko li tajni predobedni pijanici ima sred sluzhitelite? Dalech po-malko sa shkafovete, v koito da gi syberem!